

Wtorek, 13 czerwca 2017 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

P8_TA(2017)0245

Zwiększenie zaangażowania partnerów i widoczności wyników europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 czerwca 2017 r. w sprawie zwiększenia zaangażowania partnerów i widoczności wyników europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych (2016/2304(INI))

(2018/C 331/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 174, 175 i 177 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (zwane dalej „rozporządzeniem w sprawie wspólnych przepisów”) ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 240/2014 z dnia 7 stycznia 2014 r. w sprawie europejskiego kodeksu postępowania w zakresie partnerstwa w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 lutego 2017 r. w sprawie inwestycji na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego – maksymalizowanie wkładu europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych: ocena sprawozdania na mocy art. 16 ust. 3 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 lutego 2017 r. w sprawie opóźnienia we wdrażaniu programów operacyjnych europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych – wpływ na politykę spójności oraz dalsze działania ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 maja 2016 r. w sprawie nowych narzędzi rozwoju terytorialnego w polityce spójności na lata 2014–2020: zintegrowane inwestycje terytorialne (ZIT) oraz rozwój lokalny kierowany przez społeczność (CLLD) ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 listopada 2015 r. w sprawie dążenia do uproszczenia polityki spójności na lata 2014–2020 i ukierunkowania jej na wyniki ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320.

⁽²⁾ Dz.U. L 74 z 14.3.2014, s. 1.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0053.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0055.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0211.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0419.

Wtorek, 13 czerwca 2017 r.

- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 16 listopada 2016 r. w sprawie wyników i nowych elementów polityki spójności i europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Zapewnienie widoczności polityki spójności: Zasady informacyjno-komunikacyjne na lata 2014–2020” ⁽²⁾,
- uwzględniając zamówione przez Komisję badanie Eurobarometr Flash nr 423 z września 2015 r. pt. „Citizens' awareness and perceptions of EU: Regional Policy” [„Wiedza obywateli na temat UE oraz jej postrzeganie: polityka regionalna”] ⁽³⁾,
- uwzględniając sprawozdanie L. Van den Brandego z października 2014 r. pt. „Multilevel Governance and Partnership” [„Wielopoziomowy system zarządzania i partnerstwa”], przygotowane na wniosek komisarza ds. polityki regionalnej i miejskiej Johannesesa Hahna ⁽⁴⁾,
- uwzględniając plan komunikacji Komitetu Regionów na rok 2016 pt. „Łączenie regionów i miast na rzecz silniejszej Europy” ⁽⁵⁾,
- uwzględniając zlecone przez Komisję badanie pt. „Implementation of the partnership principle and multi-level governance in the 2014-2020 ESI Funds” [„Wdrażanie zasady partnerstwa i wielopoziomowego systemu zarządzania w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych na lata 2014–2020”] z lipca 2016 r. ⁽⁶⁾,
- uwzględniając prezentację sekretariatu Interreg Europa pt. „Designing a project communication strategy” [„Opracowywanie strategii komunikacji związanej z projektami”] ⁽⁷⁾,
- uwzględniając raport przygotowany w ramach „Ewaluacji ex post i prognozy korzyści uzyskiwanych przez państwa UE-15 w wyniku realizacji polityki spójności w krajach Grupy Wyszehradzkiej”, zlecony przez polskie Ministerstwo Rozwoju Regionalnego i zatytułowany „Jak państwa UE-15 korzystają z realizacji polityki spójności w krajach Grupy Wyszehradzkiej” ⁽⁸⁾,
- uwzględniając podręcznik opracowany w 2014 r. przez Europejską Sieć Przeciwdziałania Ubóstwu pt. „Giving a voice to citizens: Building stakeholder engagement for effective decision-making – Guidelines for Decision-Makers at EU and national levels” [„Udzielić głosu obywatelom: budowanie zaangażowania zainteresowanych stron z myślą o skutecznym podejmowaniu decyzji – wytyczne dla decydentów na szczeblu unijnym i krajowym”] ⁽⁹⁾,
- uwzględniając badanie opracowane przez Dyрекcyję Generalną ds. Polityki Wewnętrznej UE (Departament Polityczny B: Polityka Strukturalna i Polityka Spójności) z listopada 2014 r. pt. „Informowanie obywateli o Europie: obecna sytuacja i perspektywy”,
- uwzględniając briefing opracowany przez Dyрекcyję Generalną ds. Polityki Wewnętrznej UE (Departament Polityczny B: Polityka Strukturalna i Polityka Spójności) z kwietnia 2016 r. pt. „Research for REGI Committee: Mid-term review of the MFF and Cohesion Policy” [„Badanie dla Komisji Rozwoju Regionalnego: przegląd śródkresowy WRF i polityki spójności”],
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 19 września 2016 r. pt. „Ocena ex post EFRR i Funduszu Spójności 2007–2013” (SWD(2016)0318),

⁽¹⁾ http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2016/11/47244650399_pl.pdf.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/regional_policy/en/information/publications/brochures/2014/ensuring-the-visibility-of-cohesion-policy-information-and-communication-rules-2014-2020

⁽³⁾ <http://ec.europa.eu/COMMfrontOffice/publicopinion/index.cfm/ResultDoc/download/DocumentKy/67400>

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/informing/dialog/2014/5_vandenbrande_report.pdf

⁽⁵⁾ <http://cor.europa.eu/en/about/Documents/CoR-communication-plan-2016.pdf>

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/policy/how/studies_integration/impl_partner_report_en.pdf

⁽⁷⁾ http://www.interregeurope.eu/fileadmin/user_upload/events/Rotterdam/pdf/Designing_communication_strategy.pdf

⁽⁸⁾ https://www.strukturalni-fondy.cz/getmedia/fdc8a04e-590d-47ac-9213-760d4ac76f75/V4_EU15_manazerske-shrnuti.pdf?ext=.pdf

⁽⁹⁾ <http://www.eapn.eu/images/stories/docs/EAPN-position-papers-and-reports/2014-eapn-handbook-Give-a-voice-to-citizens-Guidelines-for-Stakeholder-Engagement.pdf>

Wtorek, 13 czerwca 2017 r.

- uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego oraz opinie Komisji Budżetowej i Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A8-0201/2017),
- A. mając na uwadze, że polityka spójności przyczynia się znacząco do stymulowania wzrostu i tworzenia miejsc pracy, a także do zmniejszania dysproporcji między regionami UE;
- B. mając na uwadze, że finansowanie w ramach unijnej polityki spójności wywiera pozytywny wpływ zarówno na gospodarkę, jak i na życie obywateli, co wykazano w szeregu sprawozdań i niezależnych ocen, ale wyniki nie zawsze są należycie komunikowane i poziom świadomości jej pozytywnych skutków pozostaje dość niski; mając na uwadze, że wartość dodana unijnej polityki spójności wykracza poza udowodnione pozytywne skutki gospodarcze, społeczne i terytorialne, ponieważ polityka ta wiąże się też z zaangażowaniem państw członkowskich i regionów na rzecz wzmocnienia integracji europejskiej;
- C. mając na uwadze, że wiedza użytkowników końcowych i społeczeństwa obywatelskiego o istnieniu lokalnych programów finansowanych przez UE jest niezwykle istotna, niezależnie od poziomów finansowania w danym regionie;
- D. mając na uwadze, że zasada partnerstwa i model zarządzania wielopoziomowego, opierające się na wzmocnionej koordynacji między organami publicznymi, partnerami gospodarczymi i społecznymi oraz społeczeństwem obywatelskim, mogą skutecznie przyczynić się do lepszego informowania o celach i wynikach polityki UE;
- E. mając na uwadze, że stały dialog i zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego są niezwykle istotne dla zapewnienia rozliczalności i legitymacji polityki publicznej, dzięki tworzeniu poczucia wspólnej odpowiedzialności i przejrzystości w procesie podejmowania decyzji;
- F. mając na uwadze, że zwiększenie widoczności europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych (EFSI) może przyczynić się do bardziej pozytywnego postrzegania skuteczności polityki spójności oraz do odzyskania zaufania obywateli do projektu europejskiego i ich zainteresowania tym projektem;
- G. mając na uwadze, że niezwykle istotne jest spójne prowadzenie działań komunikacyjnych, nie tylko po fakcie w odniesieniu do konkretnych wyników EFSI, lecz także z wyprzedzeniem w celu informowania promotorów projektów o możliwościach finansowania, z myślą o zwiększeniu zaangażowania publicznego w proces wdrażania;
- H. mając na uwadze, że należy wzmocnić i usprawnić metody przekazywania informacji i dywersyfikowania kanałów komunikacyjnych;

Uwagi ogólne

1. podkreśla, że polityka spójności stanowi jedno z podstawowych publicznych narzędzi wzrostu, które – dzięki pięciu EFSI – zapewnia inwestycje we wszystkich regionach UE i pomaga zmniejszać dysproporcje, wspierać konkurencyjność i inteligentny, zrównoważony wzrost sprzyjający włączeniu społecznemu oraz podnosić jakość życia obywateli europejskich;
2. dostrzega z zaniepokojeniem malejącą na przestrzeni lat świadomość społeczną i słabnące postrzeganie przez społeczeństwo skuteczności unijnej polityki regionalnej; odsyła do badania Eurobarometr nr 423 z września 2015 r., z którego wynika, że zaledwie nieco ponad jedna trzecia (34 %) Europejczyków twierdzi, iż słyszała o współfinansowanych przez UE projektach poprawiających jakość życia na zamieszkiwanym przez nich obszarze; zauważa, że większość respondentów jako ważne dziedziny wymieniła edukację, zdrowie, infrastrukturę społeczną i politykę środowiskową; uważa, że warunkiem wstępnym pozytywnej komunikacji jest nie tylko ilość, lecz głównie jakość projektów finansowanych w ramach EFSI i ich wartość dodana pod względem namacalnych wyników; w związku z tym podkreśla, że ocena, selekcja, wdrażanie i finalizacja projektów muszą koncentrować się na osiągnięciu oczekiwanych wyników w celu uniknięcia nieefektywnych wydatków, które mogłyby prowadzić do negatywnego obrazu polityki spójności; zwraca uwagę, że środki komunikacyjne muszą być wybierane ze szczególnym uwzględnieniem ich treści i zakresu, a jednocześnie powtarza, że najlepszą reklamą jest zademonstrowanie znaczenia i użyteczności realizowanych projektów;
3. zauważa, że zapewnienie widoczności inwestycji w ramach polityki spójności pozostaje wspólnym zadaniem Komisji i państw członkowskich, z myślą o sformułowaniu skutecznych europejskich strategii komunikacyjnych służących zapewnieniu widoczności inwestycji w ramach polityki spójności; w tym kontekście zauważa rolę instytucji zarządzających, w szczególności właściwych organów lokalnych i regionalnych, za pośrednictwem komunikacji instytucjonalnej, a także beneficjentów, gdyż stanowią oni najsukuteczniejsze ogniwo komunikacji z obywatelami, jako że przekazują informacje in

Wtorek, 13 czerwca 2017 r.

situ i przybliżają im Europę; ponadto przypomina, że organy te najlepiej znają realia i potrzeby lokalne i regionalne oraz że poprawa widoczności wymaga wzmoczonych wysiłków na rzecz lepszego informowania i większej przejrzystości na szczeblu lokalnym;

4. podkreśla, że zapewnienie widoczności polityki wiąże się z dwutorowym procesem komunikacji i interakcji z partnerami; podkreśla ponadto, że ze względu na kompleksowe wyzwania, a także aby zapewnić legitymację i wypracować skuteczne długofalowe rozwiązania, organy publiczne muszą włączyć odpowiednie zainteresowane podmioty we wszystkie fazy negocjacji i wdrażania umowy o partnerstwie oraz programów operacyjnych, zgodnie z zasadą partnerstwa; ponadto podkreśla potrzebę wzmocnienia potencjału instytucjonalnego organów publicznych i partnerów oraz przypomina o roli, jaką w tym zakresie może odgrywać Europejski Fundusz Społeczny (EFS);

5. podkreśla w tym kontekście odnotowane w państwach członkowskich nierównomierne postępy w usprawnianiu procedur administracyjnych pod kątem szerszej mobilizacji i zaangażowania partnerów regionalnych i lokalnych, w tym partnerów gospodarczych i społecznych oraz podmioty reprezentujące społeczeństwo obywatelskie; przypomina o znaczeniu dialogu społecznego w tym zakresie;

Wyzwania, którym trzeba sprostać

6. zwraca uwagę na coraz większy eurosceptycyzm i coraz silniejszą populistyczną propagandę antyeuropejską, które skutkują zniekształcaniem informacji na temat polityki Unii, oraz wzywa Komisję i Radę do przeanalizowania przyczyn leżących u ich podstaw i do zaradzenia im; w związku z tym podkreśla, że należy pilnie opracować skuteczniejsze strategie komunikacyjne, w ramach których używany będzie język przyjazny dla obywateli i które będą zmierzać do zmniejszenia odległości między UE a jej obywatelami, w tym osobami bezrobotnymi i osobami zagrożonymi wykluczeniem społecznym, za pośrednictwem różnego rodzaju platform medialnych na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym, zdolnych do przekazywania obywatelom rzetelnego i spójnego przekazu dotyczącego wartości dodanej, jaką projekt europejski ma dla jakości ich życia i dla ich dobrobytu;

7. zwraca się do Komisji i Rady o przeanalizowanie – zarówno w odniesieniu do obecnych ram, jak i do reformy polityki spójności po 2020 r. – wpływu, jaki na postrzeganie polityki UE wywierają środki mające na celu wzmocnienie powiązania z europejskim semestrem oraz wdrożenie reform strukturalnych za pośrednictwem programów finansowanych z EFSI;

8. wskazuje na ograniczenia ram prawnych w odniesieniu do zapewniania odpowiedniej widoczności polityki spójności; podkreśla, że wskutek tego przekazywanie informacji na temat jej wymiernych osiągnięć nie zawsze było priorytetem dla poszczególnych zainteresowanych stron; uważa, że zalecane działania komunikacyjne dotyczące wymiernych osiągnięć powinny podlegać nieustannej aktualizacji; w tym kontekście odnotowuje fakt, iż pomoc techniczna w ramach EFSI nie obejmuje puli finansowej przeznaczonej specjalnie na komunikację, ani na szczeblu unijnym, ani na szczeblu państw członkowskich; podkreśla jednak odpowiedzialność instytucji zarządzających i beneficjentów za regularne monitorowanie zgodności, jeśli chodzi o działania informacyjne i komunikacyjne przewidziane w art. 115 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów i w załączniku XII do tego rozporządzenia;

9. przypomina o konieczności znalezienia właściwej równowagi między potrzebą uproszczenia zasad dotyczących realizacji polityki spójności a potrzebą utrzymania należytego i przejrzystego zarządzania finansami i zwalczania oszustw, przy jednoczesnym prawidłowym informowaniu o tym społeczeństwa; w tym kontekście przypomina, że należy wyraźnie odróżniać nieprawidłowości od oszustw, tak aby nie powodować nieufności obywateli do instytucji zarządzających i administracji lokalnej; ponadto podkreśla, że potrzebne jest uproszczenie i zmniejszenie obciążenia administracyjnego dla beneficjentów, bez szkody dla niezbędnych kontroli i audytów;

10. podkreśla, że konieczne jest zwiększenie zarówno lokalnego, jak i regionalnego poczucia odpowiedzialności za politykę w celu zapewnienia skutecznego osiągania wyników oraz informowania o nich; docenia fakt, że zasada partnerstwa wnosi wartość dodaną w realizację europejskiej polityki publicznej, co potwierdzono w niedawnym badaniu Komisji; wskazuje jednak, że mobilizowanie partnerów pozostaje w niektórych przypadkach dość trudne ze względu na to, że zasada partnerstwa jest formalnie realizowana, lecz nie umożliwia rzeczywistego uczestnictwa w procesie zarządzania; przypomina, że należy włożyć więcej wysiłku i zainwestować większe zasoby w zaangażowanie w ramach partnerstwa i wymianę doświadczeń za pośrednictwem platform dialogu dla partnerów, z myślą o – dodatkowo – sprawieniu, by rozpowszechniali oni wiedzę możliwościach i sukcesach związanych z finansowaniem unijnym;

Wtorek, 13 czerwca 2017 r.

11. ponadto przypomina, że długofalowy strategiczny charakter inwestycji w ramach polityki spójności oznacza, iż niekiedy wyniki nie są natychmiastowe, która to sytuacja nie sprzyja widoczności instrumentów polityki spójności, zwłaszcza w porównaniu z innymi unijnymi narzędziami, takimi jak Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS); w związku z tym apeluje, aby działania komunikacyjne były kontynuowane, w stosownych przypadkach, przez kolejne cztery lata po zamknięciu projektu; podkreśla, że wyniki niektórych inwestycji (zwłaszcza w kapitał ludzki) są mniej widoczne i trudniejsze do przedstawienia ilościowego niż inwestycje „fizyczne” oraz wzywa do bardziej szczegółowej i zróżnicowanej oceny długoterminowego wpływu polityki spójności na życie obywateli; ponadto uważa, że należy zwrócić szczególną uwagę na oceny ex post i przekazywanie informacji na temat przyczyniania się EFSI do realizacji unijnej strategii na rzecz inteligentnego, zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu, będącej długoterminową strategią europejską na rzecz rozwoju;

12. dostrzega istotną rolę mediów w informowaniu obywateli o poszczególnych strategiach politycznych Unii oraz ogólnie o sprawach UE; z żalem zauważa, jednak, że temat inwestycji w ramach unijnej polityki spójności jest w dość ograniczonym stopniu podejmowany w mediach; podkreśla, że należy przygotować kampanie informacyjne i strategie komunikacyjne kierowane do mediów, dostosowane do aktualnych wyzwań informacyjnych i przekazujące informacje w przystępnej i atrakcyjnej formie; podkreśla, że należy wykorzystać rosnący wpływ mediów społecznościowych, korzyści możliwe dzięki postępowi w dziedzinie cyfryzacji oraz połączenie różnego rodzaju dostępnych kanałów komunikacyjnych, aby lepiej wykorzystywać je przy promowaniu możliwości oferowanych przez EFSI oraz wyników osiągniętych za ich pośrednictwem;

Usprawnienie komunikacji i zwiększenie zaangażowania partnerów w drugiej połowie okresu 2014–2020

13. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwiększenia koordynacji i dostępności istniejących środków i narzędzi komunikacji na szczeblu UE z myślą o poruszaniu kwestii, które mają wpływ na działania UE; w tym kontekście podkreśla znaczenie zapewnienia wytycznych określających techniki i metody skutecznego informowania o tym, w jaki sposób polityka spójności przynosi wyniki odczuwalne w codziennym życiu obywateli UE; wzywa instytucje zarządzające i beneficjentów do aktywnego i systematycznego przekazywania informacji na temat rezultatów, korzyści i długoterminowych skutków tej polityki, z uwzględnieniem poszczególnych etapów realizacji projektów;

14. podkreśla, że z uwagi na ilość i jakość informacji przekazywanych w ramach tradycyjnych i nowych mediów, samo umieszczenie logotypu Komisji Europejskiej na tablicy informacyjnej danego projektu nie jest już wystarczające; wzywa Komisję do stworzenia skuteczniejszych narzędzi służących identyfikacji;

15. z zadowoleniem przyjmuje obecne szczególne działania komunikacyjne, takie jak kampania „Europa w moim regionie”, przygotowana przez Komisję aplikacja internetowa „EU Budget for Results”, współpraca z federacją CIRCOM Regional (¹), program „Europa dla Obywateli”, a także możliwości oferowane przez nowo utworzony Europejski Korpus Solidarności; podkreśla ponadto kluczową rolę, jaką centra informacyjne Europe Direct odgrywają w zdecentralizowanej komunikacji, z myślą o zwiększeniu wiedzy o wpływie polityki spójności w terenie, zarówno na szczeblu lokalnym, jak i regionalnym; podkreśla ponadto, że należy ukierunkować wysiłki na docieranie do studentów i dziennikarzy jako potencjalnych wektorów komunikacji, a także na zapewnienie równowagi geograficznej w ramach kampanii komunikacyjnych;

16. podkreśla potrzebę dostosowania ustaleń dotyczących komunikacji określonych w rozporządzeniu w sprawie wspólnych przepisów; zwraca się do Komisji, aby rozważyła wartość dodaną zapewnienia specjalnej puli finansowej na komunikację w ramach pomocy technicznej, a także wartość dodaną zwiększenia, w stosownych przypadkach, liczby wiążących wymogów w zakresie promocji i informacji w odniesieniu do projektów w ramach polityki spójności; wzywa Komisję, aby w 2017 r. przedstawiła jasne wytyczne precyzyjnie określające sposób, w jaki pomoc techniczna mogłaby zostać wykorzystana na potrzeby komunikacji w obecnym okresie finansowania, w celu zapewnienia pewności prawa organom lokalnym i regionalnym oraz innym beneficjentom; ponadto ponownie zauważa, że zwykle standardy w zakresie komunikacji i reklamy są wprawdzie dobrze pomyślane w przypadku inwestycji strukturalnych i technologicznych, lecz nie są równie skuteczne w przypadku inwestycji niematerialnych w kapitał ludzki;

(¹) Europejskie Stowarzyszenie Telewizji Regionalnych.

Wtorek, 13 czerwca 2017 r.

17. podkreśla, że należy postawić komunikację wyżej w hierarchii priorytetów unijnej polityki spójności, zwłaszcza w kontekście pracy personelu zarządzającego nieodpowiadającego bezpośrednio za komunikację, oraz włączyć komunikację w zwykłą procedurę dotyczącą EFSI; apeluje o większy profesjonalizm w dziedzinie komunikacji, zwłaszcza przez działania na poziomie lokalnym i unikanie unijnego żargonu;

18. z zadowoleniem przyjmuje przeprowadzoną przez Komisję ocenę ex post programów polityki spójności na lata 2007–2013, stanowiącą doskonałe źródło informacji na temat osiągniętych rezultatów i wywartego wpływu; odnotowuje inicjatywę krajów Grupy Wyszehradzkiej dotyczącą skutków zewnętrznych polityki spójności w państwach UE-15 ⁽¹⁾ oraz wzywa Komisję do przygotowania szerszej obiektywnej analizy na szczeblu państw UE-28; wzywa ponadto Komisję, aby zróżnicowała swoje strategie komunikacyjne kierowane do państw członkowskich będących płatnikami netto i państw członkowskich będących beneficjentami netto oraz uwypukliła konkretne korzyści, jakie polityka spójności niesie w dziedzinach takich jak pobudzanie gospodarki realnej, wspieranie przedsiębiorczości i innowacji, tworzenie wzrostu i zatrudnienia we wszystkich regionach UE oraz usprawnianie infrastruktury społecznej i gospodarczej, zarówno przez inwestycje bezpośrednie, jak i wywóz bezpośredni i pośredni (skutki zewnętrzne);

19. wzywa Komisję i instytucje zarządzające, aby wskazały sposoby ułatwienia i standaryzacji dostępu do informacji, a także promowały wymianę wiedzy i dobrych praktyk w zakresie strategii komunikacyjnych, tak aby lepiej wykorzystywać zdobyte doświadczenia oraz zwiększyć przejrzystość i widoczność możliwości finansowania;

20. z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie w ramach obecnego okresu programowania zasady e-spójności, która ma na celu uproszczenie i usprawnienie wdrażania EFSI; podkreśla możliwość skutecznego przyczyniania się przez nią do uzyskiwania dostępu do informacji, monitorowania rozwoju programu i tworzenia użytecznych powiązań między zainteresowanymi stronami;

21. uważa, że potrzebna jest wzmocniona komunikacja za pośrednictwem nowych kanałów medialnych, które będą wymagać strategii dotyczącej platform mediów cyfrowych i społecznościowych służących informowaniu obywateli i zapewnianiu im możliwości wyrażenia potrzeb, koncentrującej się na docieraniu do użytkowników końcowych za pomocą zbioru narzędzi takich jak interaktywne metody internetowe, obejmującej opracowywanie łatwiej dostępnych treści i aplikacji mobilnych, a także zapewniającej dostosowanie informacji do poszczególnych wiekowych i ich dostępność w różnych językach, w stosownych przypadkach; zwraca się do instytucji zarządzających o przekazanie właściwym DG aktualnych informacji na temat danych finansowych, osiągnięć i inwestycji, w celu przedstawienia czytelnych danych i wykresów w ramach platformy zawierającej otwarte dane dotyczące EFSI, z myślą o dziennikarzach; wzywa do podejmowania inicjatyw regionalnych dotyczących nagród za najlepsze projekty, na wzór RegioStars;

22. sugeruje ponadto usprawnienie monitoringu i oceny aktualnych działań w zakresie komunikacji oraz proponuje ustanowienie regionalnych grup zadaniowych ds. komunikacji obejmujących podmioty na wielu szczeblach;

23. wskazuje na znaczenie europejskiego kodeksu postępowania w zakresie partnerstwa oraz rolę zasady partnerstwa we wzmacnianiu wspólnego zaangażowania na rzecz polityki spójności oraz wspólnej odpowiedzialności za nią; wzywa do wzmocnienia powiązania między organami publicznymi, potencjalnymi beneficjentami, sektorem prywatnym, społeczeństwem obywatelskim i obywatelami w drodze otwartego dialogu, a w razie potrzeby do zmiany składu partnerstw w toku realizacji, z myślą o zapewnieniu kombinacji partnerów odpowiedniej do tego, by reprezentować interesy społeczności na każdym etapie procesu;

24. z zadowoleniem przyjmuje innowacyjny model współpracy wielopoziomowej i obejmującej wiele zainteresowanych stron, zaproponowany w ramach agendy miejskiej UE, oraz zaleca jego powielenie, w możliwym zakresie, w ramach realizacji polityki spójności;

25. podkreśla potrzebę wzmocnienia komunikacyjnego wymiaru współpracy transgranicznej i międzyregionalnej, w tym na szczeblu realizowanych obecnie strategii makroregionalnych, które powinny być lepiej widoczne dla obywateli UE, przez upowszechnianie dobrych praktyk oraz informacji o udanych inwestycjach i o możliwościach;

⁽¹⁾ Raport przygotowany w ramach „Ewaluacji ex post i prognozy korzyści uzyskiwanych przez państwa UE-15 w wyniku realizacji polityki spójności w krajach Grupy Wyszehradzkiej”, zlecony przez polskie Ministerstwo Rozwoju Regionalnego i zatytułowany „Jak państwa UE-15 korzystają z realizacji polityki spójności w krajach Grupy Wyszehradzkiej?”

Wtorek, 13 czerwca 2017 r.

Rozwój komunikacji dotyczącej polityki spójności po roku 2020

26. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby podniosły atrakcyjność finansowania w ramach unijnej polityki spójności przez dalsze uproszczenie i ograniczenie nadmiernie rygorystycznego wdrażania oraz rozważyły ograniczenie złożoności i, w stosownych przypadkach, liczby przepisów i wytycznych, w świetle niedawnego zalecenia grupy wysokiego szczebla niezależnych ekspertów ds. monitorowania uproszczenia dla beneficjentów EFSI;

27. biorąc pod uwagę, jak unijna polityka spójności przyczynia się do pozytywnej identyfikacji z projektem integracji europejskiej, wzywa Komisję, aby rozważyła wprowadzenie w formularzach wniosków projektowych obowiązkowego pola dotyczącego komunikacji, co stanowiłoby element zwiększonego wykorzystywania pomocy technicznej za pośrednictwem puli zarezerwowanej na komunikację, na szczeblu programów, przy jednoczesnym wystrzeganiu się możenia ograniczeń i zapewnieniu niezbędnej elastyczności; ponadto wzywa instytucje zarządzające oraz organy lokalne i regionalne do poprawy jakości informowania o ostatecznych wynikach projektów;

28. podkreśla, że należy koniecznie zintensyfikować dialog prowadzony przez Unię z obywatelami, ponownie przemyśleć kanały i strategie komunikacyjne oraz – zważywszy na możliwości oferowane przez sieci społecznościowe i nowe technologie cyfrowe – dostosować przekaz do kontekstów lokalnych i regionalnych; ponadto zwraca uwagę na potencjalną rolę podmiotów społeczeństwa obywatelskiego jako wektorów komunikacji; ponownie zauważa jednak, że treści edukacyjne są tak samo ważna jak strategie medialne i promocja za pośrednictwem różnych platform;

29. w kontekście komunikacji i widoczności podkreśla potrzebę dalszego uproszczenia polityki po roku 2020, w tym w odniesieniu do zarządzania dzielonego i systemów kontroli, w celu osiągnięcia równowagi między ukierunkowaniem polityki na rezultaty, właściwą liczbą weryfikacji i kontroli oraz uproszczeniem procedur;

30. wzywa do dalszego wzmocnienia zasady partnerstwa w ramach okresu programowania na okres po 2020 r.; jest przekonany, że aktywne włączenie zainteresowanych stron, w tym organizacji reprezentujących społeczeństwo obywatelskie, w proces negocjowania i wdrażania umowy o partnerstwie i programów operacyjnych mogłoby przyczynić się do wzmocnienia odpowiedzialności za realizację polityki i do zwiększenia jej przejrzystości, a także wiązać się z lepszą realizacją polityki pod względem budżetu UE; w związku z tym wzywa państwa członkowskie, aby rozważyły wdrożenie istniejących modeli zarządzania partycypacyjnego, angażujących wspólnie wszystkich odpowiednich partnerów społecznych i włączających zainteresowane podmioty w proces budżetowania partycypacyjnego w celu określenia, w stosownych przypadkach, zasobów przydzielanych na współfinansowanie krajowe, regionalne i lokalne, z myślą o zwiększeniu wzajemnego zaufania oraz zaangażowania obywateli w podejmowanie decyzji dotyczących wydatków publicznych; ponadto sugeruje przeprowadzenie ocen wyników z udziałem zainteresowanych stron, obejmujących beneficjentów i różne zainteresowane podmioty w celu zgromadzenia odpowiednich danych, co mogłoby przyczynić się do pobudzenia czynnego udziału w przyszłych działaniach i do zwiększenia ich widoczności;

31. nalega ponadto na wzmocnienie współpracy miejsko-wiejskiej z myślą o rozwoju partnerstw terytorialnych między miastami a obszarami wiejskimi poprzez pełne wykorzystywanie potencjału synergii między funduszami UE i opieranie się na wiedzy specjalistycznej obszarów miejskich oraz ich większych zdolnościach do zarządzania funduszami;

32. apeluje do Komisji i państw członkowskich, aby ponadto w poszczególnych planach działania w zakresie komunikacji skoncentrowały się na wzmocnieniu współpracy między poszczególnymi dyrekcjami generalnymi, ministerstwami i podmiotami różnych szczebli zajmującymi się komunikacją, a także na przeprowadzeniu przeglądu odbiorców docelowych, z myślą o opracowywaniu i przekazywaniu komunikatów dostosowanych do konkretnych grup docelowych, aby bardziej bezpośrednio docierać do obywateli w terenie i lepiej ich informować;

33. podkreśla w tym kontekście znaczenie zmiany kulturowej polegającej na tym, że odpowiedzialność za komunikację spoczywa na wszystkich zaangażowanych podmiotach oraz że sami beneficjenci stają się głównymi podmiotami odpowiedzialnymi za komunikację;

34. ponadto zwraca się do Komisji i państw członkowskich, aby wzmocniły rolę i pozycję już istniejących sieci komunikacyjnych i informacyjnych oraz wykorzystywały unijną interaktywną platformę komunikacji elektronicznej w zakresie realizacji polityki spójności, tak aby gromadzić wszelkie odpowiednie dane dotyczące projektów w ramach EFSI,

Wtorek, 13 czerwca 2017 r.

umożliwiając użytkownikom końcowym przekazywanie informacji zwrotnych na temat procesu wdrażania i osiągniętych wyników, które to informacje wykraczałyby poza skąpy opis projektu i poniesionych kosztów; uważa, że taka platforma ułatwiłaby też ocenę skuteczności przekazywania informacji na temat polityki spójności;

o

o o

35. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Komitetowi Regionów oraz parlamentom narodowym i regionalnym państw członkowskich.
